

Έξι Ποιήματα του Χοσέ Κάρλος Ροσάλες

ΤΑ ΣΑΝΔΑΛΙΑ ΣΟΥ ΕΙΝΑΙ Σ' ΕΝΑ ΚΟΥΤΙ

Μετάφραση Στέλιος Καραγιάννης

Είδα τα σανδάλια που φορούσες στον Κάβο
Γάτα εκείνες τις μέρες του Αυγούστου ή του Σεπτέμβρη:
ήταν στο κουτί τους, ξεχασμένα, κι είχαν,
μετά από τόσο καιρό, σημάδια ενός καλοκαιριού
απολύτως ευτυχισμένου: κόκκους χαρούμενης άμμου,
ίχνη γαλάζιου ήλιου.

Το πρωί είδα τα σανδάλια σου,
σε περίμεναν να πας να τους δώσεις ζωή·
αλλά βρέχει καταρακτωδώς κι απομένουν αρκετοί
καλοκαιρινοί μήνες συννεφιάς και καταιγίδας. Ήταν
τα σανδάλια σου τόσο μόνα που το φθινόπωρο έχει γίνει
τελωνείο ή φυλακή, ζώνη περάσματος, κλουβί.

Χαμένα στο βάθος του συρταριού μιας ντουλάπας
τα σανδάλια σου περιμένουν αυτό που κι εγώ περιμένω:
να περπατήσουμε πάνω στην άμμο, να αισθανθούμε το δέρμα του αέρα,
τα βήματά σου να μας πάρουν μακριά από εδώ αύριο.

ΠΑΚΕΤΟ ΕΞΙΠΡΕΣ

Μετάφραση; Άννα Στεργίου

Περιοχή δίχως ταχυδρομεία ούτε τηλεγράφο,
όπου σχεδόν δεν υπάρχουν ξενοδοχεία:
ερημωμένα παρουσιάζουν ένα τοπίο
από αβέβαιους διαδρόμους και σαλόνια
που μυρίζουν υγρασία. Μας πληροφορούν
για έναν κόσμο που άλλαξε τόπο κατοικίας
σβήνοντας απ το μητρώο κάθε ίχνος.
Όλα έχουν τη τιμή τους όταν δραπετεύεις.

ΕΙΚΟΣΙ ΜΙΑ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ, ΤΕΤΑΡΤΗ

Μετάφραση Άννα Στεργίου

Μερικά όνειρα τριγυρίζουν σε άδειες κάμαρες
όπου τα μάτια περιπλανώνται, φυλακισμένα και μόνα,
σε αναζήτηση μιας γαλήνης φανταστικής, ανώφελης.

Το ημερολόγιο μόλις που διατηρεί ανάμεσα στις γραμμές του
την αξία του παρελθόντος και την τιμή κάποιων ημερών
που τελειώνουν κι επιστρέφουν, ακούραστες και θολές.

Το καλοκαίρι δραπετεύει, ο χειμώνας δεν έρχεται,
και τα όνειρα περιμένουν καταλαμβάνοντας ένα κενό.

ΤΑ ΦΤΕΡΑ ΕΝΟΣ ΠΟΥΛΙΟΥ

Μετάφραση Άννα Στεργίου

Σε σκέφτομαι όταν κοιτάζω την ομορφιά
των μικρών πραγμάτων: τα φτερά
ενός πουλιού που πετά ή τη σιωπή
μιας πέτρας αποκομμένης από τον κόσμο.

Σε σκέφτομαι σχεδόν πάντα. Σε σκέφτομαι
χωρίς να το ξέρω. Κοιτάζοντας τα πράγματα,
βλέπω ότι κάθε ένα φέρει μέσα του κάποιο δικό σου,
κι όλα μαζί είναι ό,τι εσύ μου έχεις δώσει:
κίνηση και ανάπαυση, τη βεβαιότητα
του να ξέρω αυτό που έχω.

Όταν κοιτάζω τα μικρά πράγματα του κόσμου,
βλέπω εσένα: σε βλέπω
όταν κοιτάζω την ομορφιά του κόσμου.

ΕΞΙ ΙΟΥΝΙΟΥ, ΔΕΥΤΕΡΑ

Μετάφραση Στέλιος Καραγιάννης

Απομακρύνεται ο ορίζοντας όταν πλησιάζεις,
φαίνεται να σε περιμένει όταν τον κοιτάζεις,
έτσι ακριβώς συμβαίνει και με τα όνειρα:
πάντα είναι κοντά, και μακριά, και δεν υπάρχουν,
σαν το φως των αστεριών που ξεθωριάζει
καθώς φτάνει με θράσος το πρωινό.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ

Μετάφραση Άννα Στεργίου

Όταν φτάνω στο σπίτι και στο σπίτι δεν είσαι,
στο σπίτι είμαι μόνος:
μόνο εγώ είμαι.

Κι όταν φτάνω στο σπίτι και στο σπίτι είσαι εσύ,
στο σπίτι είναι ο κόσμος,
και στον κόσμο, οι δυο μας.